

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ. Γνωμ. 10

Εν Αθήναις τῆ 29^η Μαΐου, 1978

Πρὸς

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης
Γεν. Δ/νσιν Δ/σεως Δικαιοσύνης
Διεύθυνσιν Ε.

Ἐ ν τ α ὺ θ α

Ἐχομεν τὴν τιμὴν εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 311/1978 Ὑμετέρου ἐγγράφου νῆ γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι:

Κατὰ τὴν παρ.1 τοῦ ἀρθρου 105 τοῦ ἐν ἰσχῦ ἀπὸ τῆς 11ης Ἰουνίου 1975, Συντάγματος, ἡ χερσόνησος τοῦ Ἄθω, ἀπὸ τῆς Μεγάλης Βίγλας καὶ ἐξῆς, ἀποτελοῦσα τὴν περιοχὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, εἶναι, κατὰ τὸ ἀρχαῖον τούτου προνομιακὸν καθεστῶς, αὐτοδιοίκητον τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποῦν ἡ κυριαρχία παραμένει ἄθικτος ἐπ' αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὰς παρ.2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου, τὸ Ἅγιον Ὄρος διοικεῖται κατὰ τὸ καθεστῶς αὐτοῦ ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν εἰκοσιν Ἱερῶν Μονῶν του, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν Ἱερὰν Κοινότητα, ὃ δὲ λεπτομερῆς περαιτέρω καθορισμός τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας αὐτῶν, γίνεται διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτεο τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὅστις συντάσσεται κατὰ τοὺς ἐν παρ.3 τοῦ ἄνω ἀρθρου ὁρισμούς καὶ ἐπικυροῦ-

Συνημμένα:

ὃ ὑπ' ἀριθμ. Ε.Π. 311/1978 Ὑμετέρου ἐγγράφου μετὰ τῶν δυν αὐτῶν

ται παρά του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Βουλής των Ελλήνων.

Τέλος κατά τας παρ. 4 και 5 του ίδιου άρθρου, ή ακριβής τήρησις των άγιορειτικῶν καθεστώτων τελεῖ, ὡς πρὸς μὲν τὸ πνευματικὸν μέρος ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Οἰκουμἐνικοῦ Πατριαρχείου, ὡς πρὸς δὲ τὸ διοικητικὸν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ ἡ διαφύλαξις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, τῶν κρατικῶν ἐξουσιῶν, ἀσκουμένων διὰ διοικητοῦ, τοῦ ὁποῖου τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα, καθορίζονται διὰ νόμου.

Αἱ ἀνω διατάξεις τοῦ άρθρου 105 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος (τοῦ 1975) εἶναι πανομοιότυποι πρὸς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927, τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952 καὶ τοῦ άρθρ. 122 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968, τοῦ ὁποῖου ἐδημοσιεύθη τὸ Ν.Δ. 124/1969, ὅπερ ἐν άρθρῳ 1 αὐτοῦ ὁρίζει ὅτι "αἱ ἀποφάσεις, αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἢ τῶν λοιπῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν, ὑποβάλλονται ὑποχρεωτικῶς ἐν ἀντιγράφῳ καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Ἁγίου Ὄρους, ὅστις ἀσκῶν τὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐποπτεῖαν ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν μέρος τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων, ἐλέγχει ἐν αὐτῇ ἐξεδόθησαν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, τῶν ἐσωτερικῶν κανονισμῶν τῶν Μονῶν καὶ τὰς Κανονιστικὰς διατάξεις, ἐὰν δ' ἡ Διοικητὴς κρίνῃ, ὅτι ὠρισμένη ἀπόφασις ἐξεδόθη κατὰ παράβασιν διατάξεώς τινος τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἢ τῶν λοιπῶν κανονισμῶν καὶ κανονιστικῶν διατάξεων, δικαιούται ν' ἀναπέμψῃ τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν ἐκδόσαν ἀρχὴν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς παρατηρήσεών του, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ἰπουργὸν Ἐξωτερικῶν, ὅστις καὶ ἀποφαίνεται περὶ αὐτῆς". Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ νόμου, ὅστις ἐξεδόθη κατὰ συνταγματικὴν, ὡς ἄνω, διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ άρθρου 122 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968, παρασχεθεῖσαν ἐξουσιοδότησιν (ἀντίστοιχος εἶναι ἡ παρ. 5 τοῦ άρθρου 105 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1975), εἶναι σύμφωνος καὶ πρὸς τὴν διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 10/16-9-1926, ὡς ἐπρ. διὰ τῶν Ν.6010/1934, Α.Ν. 758/37, Ν.Δ. 1262/1942, 1129/1944 καὶ Ν.Δ. 2623/1953 κύρωθέντα καὶ ὑπὸ

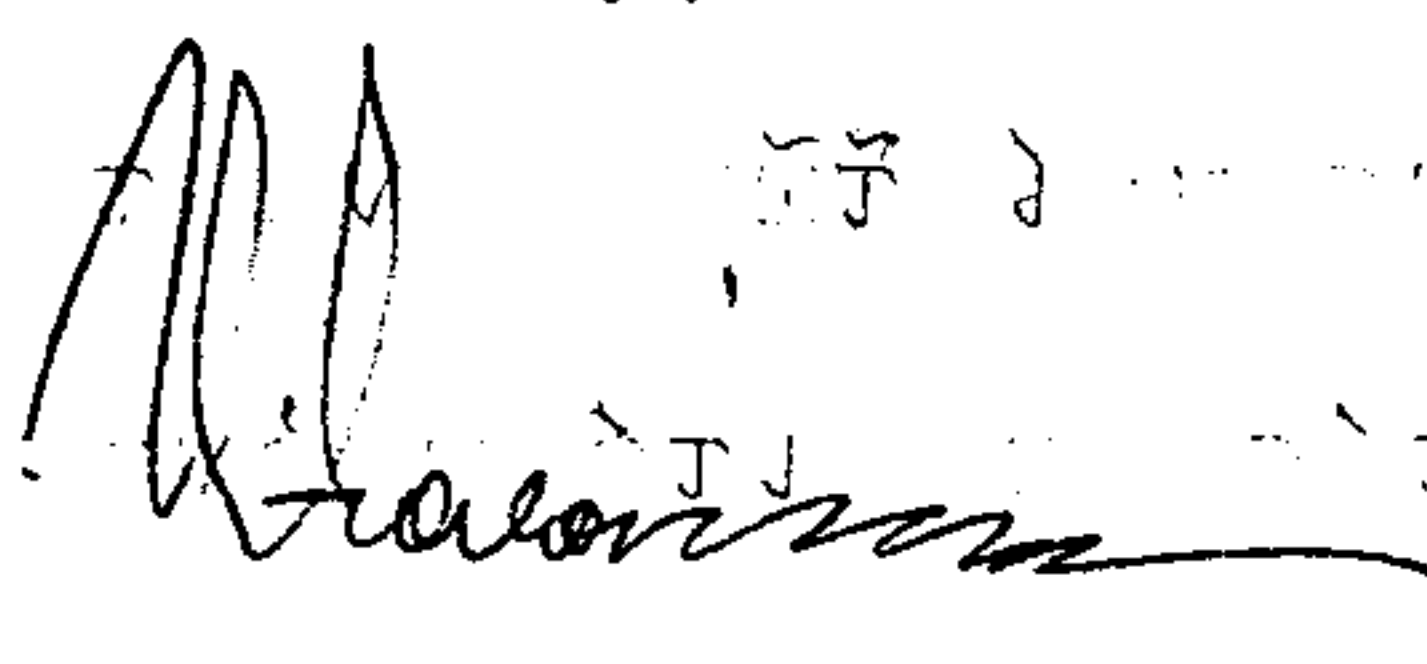
ἴσως τὸ ἀρτ
MS

τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος, κατὰ τ' ἄνω, κατοχυρωθέντα
Καταστατικόν ἀπὸ 10 Μαΐου 1926 χάρτην τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὅστις ἐν
ἄρθρῳ 8 σαφῶς ὁρίζει ὅτι "ὁ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ Κράτους, (ἐν προκειμένῳ ὁ κατ' ἄρθρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 10/16-9-1926,
Διοικητής) ἐνεργεῖ καὶ διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Μοναστηριακῶν
καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐκδίδονται συμφώ-
νως τῷ παρόντι Καταστατικῷ Χάρτι", διατάξεις ἡτις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν
αὐτῆς προϋποθέτει ἀναγκαστικῶς αὐτὸ, ὅπερ ρητῶς καὶ θὰ ἔλεγε τις ὡς ἐκ
περισσοῦ τὸ Ν.Δ. 124/1969, ἐν ἄρθρῳ 1 αὐτοῦ ὥρισεν, ἥτοι τὴν ὑποχρεω-
τικὴν ὑποβολὴν τῶν λαμβανόμενων παρὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ
Ἁγίου Ὄρους καὶ τῶν Μοναστηριακῶν ἀποφάσεων τῷ Διοικητῇ τοῦ Ἁγίου
Ὄρους, διὰ τὰς περαιτέρω ἐνεργείας.

Ἀπαιτουμένης ὅθεν, κατὰ νομοθετικὴν, τῇ ἐξουσιοδοτήσει τοῦ
Συντάγματος, ἐπιταγῆν, συμπορευομένην ἀπολύτως κατὰ τ' ἄνω καὶ πρὸς
τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου Ἁγίου Ὄρους, τῆς ὑποχρεωτικῆς
ἐν ἀντιγράφῳ ὑποβολῆς τῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς
Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἢ τῶν λοιπῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν εἰς
τὸν Διοικητὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, πρὸς ἔλεγχον παρ' αὐτοῦ τῆς κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, τῶν ἐσωτερικῶν κανονισμῶν
τῶν Μονῶν καὶ τὰς Κανονιστικὰς διατάξεις ἐκδόσεώς των καὶ ἐκδοσιν
περαιτέρω τῆς οἰκείας αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ αὐτοῦ Καταστατι-
κοῦ Χάρτου διαταγῆς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἔπεται ὅτι μὴ τηρηθείσης
τῆς διαδικασίας ταύτης ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ὁ ἔλεγχος εἶναι περιο-
ρισμένος εἰς τὰ τεθέντα διὰ τῶν ἄρθρ. 8 τοῦ ΚΧΑΟ καὶ 1 τοῦ Ν.Δ.
124/1969 στενὰ πλαίσια, αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος
ἢ τῶν λοιπῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν, δέν δύνανται νὰ παράγουσι τὰ
οἷα δι' αὐτῶν ἐσκοπήθησαν ἐννομα ἀποτελέσματα, δι' ἔλλειψιν οὐσιώδους,
νομίμως δέ διατεταγμένου, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν τύπου.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, ἡ γνώμη μου ἐπὶ τοῦ Ἑμετέρου ἐρω-
τήματος, ἂν δύναται νὰ δοθοῦν παρ' Ἑμῶν ὑπηρεσιακῶς ὁδηγίαι εἰς τοὺς

κ.κ. συμβολαιογράφους και υποθηκοφύλακας, όπως οι μὲν πρώτοι ἀπο-
φεύγουν τὴν συντάξιν συμβολαίων πωλήσεως ἀκινήτων, ἀποφασισθείσης
παρὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἢ τῶν μοναστηριακῶν
ἀρχῶν, ἀνεῦ προσαγωγῆς καὶ μνείας ἐν τοῖς συμβολαίοις τῶν σχετικῶν
ἐγγράφων περὶ τῆς τηρηθείσης κατὰ τὸ ἀρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1247/1969
διαδικασίας, οἱ δευτέροι (υποθηκοφύλακες) τὴν μεταγραφὴν τῶν
συνταχθέντων τυχόν πάντες τῆς ἀνω διατυπώσεως συμβολαίων, εἰναι κατά-
φαικῆ. Τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν συντάξεως ἀκινήτων ἐκποιητικῶν πρά-
ξεων καὶ προστάσει τῶν συνάλλασσόμενων. -

Οὐκ ἀντείσταται

Κων/νος Φαφούτης